

[Lilli Gyldenkilde]

bejde. Jeg må sige, at det er ikke blevet helt sådan – men næsten – med denne lov. Folk skal godt nok ikke møde op i indhegningen, men Fremskridtspartiet stemmer for disse forslag, fordi de har fået indflydelse på, at der sker forringelser. Det er uværdigt, det, man laver her.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan bestemt ikke bekræfte fru Lilli Gyldenkildes påstand om, at der er tale om en forringelse af oplæringsydelsen for unge under 25 år; der er tværtimod tale om en klar forbedring.

Fru Lilli Gyldenkilde havde ganske ret i beskrivelsen af den nuværende ordning, som er lidt kinesisk. Der er tale om et fast kronebeløb, som bliver omregnet til nogle timer efter tre forskellige satser, og det forekommer også undertiden lidt uforståeligt for de unge og for det administrative apparat ude i kommunerne; men vi kunne ikke få det anderledes, da vi forhandlede aktiveringsforliget i 1992. Det har vi fået nu, og det er en klar forbedring; nu bliver de unge garanteret 20 timers aktivitet, men der vil altid være tale om en honorering efter oplæringsydelsens første trin på 50 kr. i timen for de første 20 timer. Det er en klar forenkling og en klar forbedring, så derfor kan jeg under ingen omstændigheder bekræfte fru Lilli Gyldenkildes påstand om, at der er tale om en forringelse.

Når man lyttede til fru Lilli Gyldenkildes indlæg for et øjeblik siden, skulle man i øvrigt næsten tro, at det var en forringelse og en stor tragedie, at de unge kommer i aktivitet. I Det Konservative Folkeparti er vi af den stik modsatte opfattelse. Jo hurtigere de unge mennesker kan komme ud og bruge deres kræfter, desto bedre.

Jeg må også sige her, at vi er overordentlig tilfredse med, at vores forligspartnere fra i fjor har bekræftet i betækningsbidraget, at vi fastholder forliget og forbedrer det på dette ene punkt, så alle timer ud over de første 20 timer bliver beregnet på grundlag af oplæringsydelsens tre satser, som på nuværende tidspunkt er 50, 60 og 67 kr. i timen. Det er vi overordentlig tilfredse med, og vi vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for det her.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det, der fik mig på talerstolen, var fru Lilli Gyldenkildes bemærkning om, at det var uværdigt at ville være med til at aktivere unge mennesker. Og hvis ellers fru Lilli Gyldenkilde hører efter, vil jeg gerne sige, at det er bestemt ikke alt, der kan gøres op i penge, når man snakker om at være uværdig.

Hvad er det, man ellers gør? Jo, man siger til de unge mennesker: Vi skal nok sørge for dig; du kan få pengene udbetalt ved kasse 1, men derudover er vi ligeglade med dig. Og hvis der er noget, unge mennesker ikke kan klare, er det at blive kasseret og føle, at der ikke er brug for én, at man ikke får lov til at gå på arbejde om morgenen og udføre et stykke arbejde. Det er netop det, man får lov til her. Man får lov til at vise, at man er noget værd, og man får oven i købet mulighed for hen ad vejen at bide sig fast på arbejdsmarkedet og få en større løn.

Det hele hænger jo meget sammen med den lov, vi lige har vedtaget om erhvervsuddannelserne, og jeg synes i hvert fald, det hænger godt sammen, og at det er en værdig måde at vise respekt over for de unge mennesker.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes ikke, vi skal skyde hinanden nogle motiver i skoene, som vi ikke har.

Enhver, der har fulgt bare en smule med, ved, at SF lige fra starten har støttet, at de unge mennesker skal tilbydes et arbejde, når deres eneste sociale problem er, at de ikke har kunnet bide sig fast på arbejdsmarkedet. Så lad nu være med at snakke om, at der er tale om manglende værdighed fra vores side, fordi vi er imod denne lov. Det er noget sludder!

Jeg ønsker ikke, at én eneste ung skal gå arbejdsløs; jeg ønsker, at de skal i arbejde. Men den lovgivning, vi laver for at hjælpe dem, når vi ikke kan skaffe dem det arbejde, skal være i orden, og lige i øjeblikket forsøger jeg at få et flertal til at forstå, at man ikke kan indføre kommunale ridefogder i 1993, for det er uværdigt. Der er nødt til at være en ankemulighed, for det er da ikke slavearbejde, som vi skal kaste de unge mennesker ud i.

I øvrigt er her ikke kun tale om de unge mennesker; alle, der henvender sig, og som ik-